

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 9360 van 18 januari 2013
in de zaak A. 207.365/XIV-34.720**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Hind Riad
 kantoor houdend te 1210 Brussel
 Haachtsesteenweg 55
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 18 december 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 91.520 van 13 november 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 december 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De kritiek die de verzoeker in het enige middel aanvoert, komt er op neer dat hij niet heeft kunnen repliceren op de argumenten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die voor het eerst in de nota werden aangehaald en die van doorslaggevend belang waren voor het bestreden arrest.

Uit het arrest nr. 45/2010 van 29 april 2010 van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de artikelen 39/60 en 39/81, tweede tot vierde lid, van de Vreemdelingenwet de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schenden, in zoverre de vreemdeling die voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen een beroep instelt tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, geen repliekmemoirie kan indienen. Het schriftelijke karakter van de procedure verbiedt weliswaar dat nieuwe middelen ter terechtzitting worden voorgelegd, maar het kan de partijen niet beletten ter terechtzitting mondeling te antwoorden op de argumenten in feite en in rechte die voor de eerste keer in de laatste proceduregeschriften zouden zijn aangevoerd.

De verzoeker verwijst naar het arrest nr. 88/2012 van 12 juli 2012 waarmee het Grondwettelijk Hof de regeling heeft vernietigd die was ingevoerd door de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) en volgens dewelke in beroepen tot nietigverklaring enkel een synthesesememoirie moet worden neergelegd indien de kamervoorzitter of de door hem aangewezen rechter in vreemdelingenzaken dit beveelt, met name wanneer hij na ontvangst van de nota met opmerkingen van oordeel is dat de juridische complexiteit van de zaak zulks vereist. In punt B.35 van dat arrest heeft het Grondwettelijk Hof nogmaals gewezen op de bijzonderheid van het vernietigingscontentieux ten opzichte van het contentieux met betrekking tot de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Het Hof wijst er daarbij op dat het vernietigingscontentieux “doorgaans een debat van een meer technische en juridische aard” is en dat het in dat contentieux “mogelijk (is) dat onregelmatigheden die de beslissing van de administratie aantasten, pas bij het lezen van het administratieve dossier aan het licht komen of dat juridische argumenten waarop de administratie steunt, pas in de door de tegenpartij neergelegde nota ter kennis van de betrokken vreemdeling en zijn raadsman worden gebracht”. De verzoeker kan op basis van dit arrest dan ook geen aanspraak maken op de mogelijkheid om na de nota met opmerkingen van de verwerende partij zelf een memoirie in te dienen bij een beroep met volle rechtsmacht bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Uit het rechtsplegingdossier blijkt dat de nota van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn beoordeling van de voor handen zijnde veilige terugweg heeft gebaseerd, werd gevoegd bij de beschikking van 21 augustus 2012 waarmee de verzoeker werd opgeroepen voor de terechtzitting van 28 september 2012 zodat deze er wel degelijk kennis van had. Uit het rechtsplegingdossier en het bestreden arrest blijkt bovendien

ook dat de verzoeker wel degelijk heeft gerepliceerd op de nota van de commissaris-generaal door het neerleggen van een kaart uit Google Maps. Het enige middel is dan ook kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achttien januari tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams